

LAILA FJELD

ET SJARMERENDE LITE HUS I SKØYENBRYNET - 1963

Vi flyttet inn i september 1963. I Skøyenbrynet 6 i Oslo - lenge før der var hus på Tveita som er like ved. Riktignok skulle vi ikke bo i hovedhuset, men i et sjarmerende lite hus i hagen. Vi følte oss meget privilegerte, det var som en drøm for to unge nygifte - han fra Drammen, hun fra Bergen.

Jakten på leilighet hadde pågått i månedsvis. Vi sendte håpefulle brev til huseiere som avvertete i Aftenposten - i snitt 15 hver dag. Ingen reaksjon - inntil den koselige familien i Skøyenbrynet reagerte på vår annonse, hvor vi fristet med hybel i Bergen og leie av hytte på fjellet til den som kunne hjelpe oss med leilighet. Gladmeldingen var i første omgang prisen, kr. 150 pr. måned. Vi kunne ikke tro det var sant, regnet nærmest med at det lå skjulte krav i tilbudet - så som stell av gamle e.l.

Men nei - dette var rett og slett lykken som smilte til oss. Det eneste huseierne «forlangte», var at vi brøytet sneen inn til vår egen dør! Den siste leieboeren hadde riktignok hatt persienneverksted i boligen og det hadde så absolutt satt sine sport. Her mangles bad og dusj, men dette regnet vi med å finne en løsning på.

Det ble dugnad i Skøyenbrynet 6 og gode venner stilte opp og hjalp oss med å gjøre unna den nødvendige totale oppussingen, både ute og inne, iløpet av noen få uker. Huset var virkelig en perle, med en liten veranda i forbindelse med inngangspartiet. Plasseringen i forhold til hovedhuset var gjort hensiktsmessig og trivelig. Det hadde i sin tid blitt satt opp av forskallingsbord som var brukt i forbindelse med byggingen av hovedhuset. Arkitektonisk minnet det mest om en koselig hytte på Sørlandskysten.

Grunnflaten kan vel ha vært ca 40 kvm, og med mulighet for å benytte noe av loftet til soverom, utgjorde boflaten noe mer. Entreen var av mini-mini størrelse. Do med en vask likeså. Men det holdt for det daglige stedet. Medbragt badehandklær var vi hyppige gjester hos gode venner med dusj - og mest populære var de som hadde vaskemaskin. Stuen var riktig koselig med en drøy vedovn som ga god varme og trivsel om vinteren. I bryllupsgaver var vi blitt utstyrt med et solid, heltre spisestuemøblement av typen Krogenæs. Vi anskaffet oss en mosegrønn sofa med to stoler alt med teak armlener samt et teakbord. Teak var i skuddet på den tiden. På gulvet hadde vi et stort selvknyttet teppe, som vi var veldig stolte av. Det var på mote å knytte tepper, og vi gjorde ferdig vårt på rekordtid for å få det klart til innflyttingen. Vi monterte en flott eik bokhylle, riktignok hadde vi få bøker sånn i starten, men en Kurer radio var på plass. Forøvrig var der ikke plass til mer i stuen, særlig fordi tørkestativet av og til måtte plasseres midt i rommet.

Vi hadde valgt en svak blåfarge på veggene i stuen og valgte hvite blondgardiner i «spisestuen», som jo egentlig bare var en del av den lille stuen. Forøvrig hadde vi gule gardiner av et kunststoff som skulle være strykefritt.

Kjøkkenet var lite, men funksjonelt. Riktignok mangles en skikkelig oppvaskbenk, her var kun en utslagsvask. Men et par plastkar gjorde nytten. Vi hadde ny komfyr og kjøleskap - en kjempeinvestering i 1963. Målt i månedslønner, tror jeg en komfyr kostet ca 3! Det beste med kjøkkenet var vinduet ut mot verandaen og haven, en trivelig detalj på den varme årstiden.

Vi hadde mange gjester; flere livlige fester i de to årene vi bodde der - og huset egnet seg ypperlig til kulinariske måltider og hela i taket etterpå!

For å komme opp i 2. etasje/loftet, måtte man være forberedt på litt klatring via en smal og bratt loftstrapp. Der oppe kunne vi kun stå oppreist midt i rommet, men på en eller annen måte fikk vi plassert en ny, dobbeltseng der. Hvordan vi fikk den opp trappen skjønner jeg

ikke idag. Dessuten, og dette var meget verdifullt, her var rikelig plass til å plassere alle tingene og ikke minst klærne på en oversiktlig måte.

Etter nærmere to år ventet vi barn, og kravene til et mer praktisk hus gjorde seg gjeldende. Heldigvis ordnet dette seg før tvillingene ble født. Men vårt første hjem vil alltid bety noe helt spesielt for oss.

Laila Fjeld

Van Der Weldesvei 2

5040 Paradis

T: 47-55 91 02 79